



2 - 2002

TTKY
KoRK

KoRKkiruuvi

Pääkirjoitus 2-2002

Tämä KoRKkiruuvi on Suuri Wapunodotus- ja luomisentuskissa tehty lehti. Se on väriltään runsaan punainen, hieman kehittynyt. Tuoksu on makean marjaisa ja toivottavasti tuore. Maku lienee puistattavan täyteläinen, puisevan tamminen mutta ei vähääkään ryhdikäs tai kypsä. Nautitaan etiketistä piittaamatta. Nyt on huhtikuu ja lehdestä näkee sen.



KoRKkiruuvissa sanat kolisevat tyhjyyteen ja jutuissa käsitellään yksipuolisen asiantuntevasti viinanjuontia, kännireissujen muistelua ja seuraavien bileiden odotusta. Jos sekaan on eksynyt joku asiallisempi juttu, se on silkka vahinko ja asia korjattaneen seuraavaan numeroon mennessä. Sisäpiirihuumori on sitä aidointa huumoria.

Ala-asteella koulumme rehtorilla oli tapana päättää kevätjuhlapuheensa sanoihin ”syksy on pikemmin kuin arvaattekaan.” Minä voisin päättää pääkirjoitukseni samoin, mutta Wappu on kuitenkin ensin ja jotkut hukkaavat lanttunsa hallinnan.

Paula Niskasaari

KoRKkiruuvi 2-2002

TTKY:n

Koneenrakentajakillan julkaisu

Päätoimittaja	Paula Niskasaari
Journalisti	Aki Grönblom
Taittäjä	Teemu Jylhä
Toimitus	Korkeakoulunkatu 6 33720 Tampere http://www.koneenrakentajakilta.org
Painopaikka	Domus-offset Levikki 200 kpl
Palaute	kork@cc.tut.fi

SISÄLLYS:*Pääkirjoitus...3**Puheenjohtajan
palsta...3**Valmistuneen
haastattelu...4**Kesäyön uni...7**Rankka Excu...8**Hervannan
historiaa...10**Vappu on sinun...13**Valpurista vappuun...14**Kesätyö gallup...16**Viime illan ihme...18**Osaston johtajan
tervehdys...19**Fuksiwapun sietämätön
keveys...20**Historiikki
valmisteilla...22**Valmistuneet...23***Wappuinen tervehdys kiltalaisille**

Niinhän siinä taas kävi, että wappu tuli keskelle kauneinta kevättä. Ja sehän puolestaan tarkoittaa, että killan toimikauden ensimmäinen puolisko alkaa saavuttaa loppuaan. Mutta vaikka kevät onkin vierähtänyt vauhdilla, on tänä aikana ehditty järjestää monen monta hauskaa tapahtumaa ja happeninkiiä.



Perinteisen kevään saunaillan ja rankan excursion lisäksi KoRK kehitti aivan uuden tapahtuman – Keilaus turnén ja siihen jatkoksi Kaatobileet. Tapahtuman suosiosta päätelisin, että keiloja(kin) kaadetaan myös ensi vuonna. Nyt toista kertaa järjestettävälle Koneteekkareiden kirkastusjuhille KoRKKilaiset osallistuivat rankan XQ:n yhteydessä. Tänä vuonna pippaloita isännöi lappeen Ranta – ensi vuonna taas joku muu sisarkilloistamme.

KoRKin hallitukseen ei ole levännyt laakereillaan. Syksyn ulkomaan rankkaa on suunniteltu täydellä töhinällä ja 35 –vuotis historiikkiinkin on yritetty kerätä aineistoa. Juttuihin saavat ja on jopa toivottavaa, että muutkin osallistuisivat juttujen kirjoittamiseen – eli mikäli tiedät jotain killan historian värikkäistä vaiheista, niin ota yhteyttä Historiikkiimiini. Näin saadaan kasaan monipuolinen ja kattava kertomus KoRKin tapahtumarikkaasta taipaleesta. Killan sääntöjäkin on (taas) katseltu ihan yleiskokouksen voimin. Nyt paikalle oli saapunut oikein ylioppilaskunnan edustaja tapahtumaa ihmettelemään. Ilmeisesti viime vuoden lukuisat inkrementaaliset parannukset sääntöihin rupesivat herättämään huomiota ylioppilaskunnassa asti... Toivottavasti selviämme tänä vuonna tällä yhdellä muutosistunnolla. KoRK ei ole unohtanut muitakaan koulumme kiltoja ja onkin osallistunut ahkerasti heidän järjestämille sitseille – tänä vuonna jopa suurimmaksi osaksi ihan hereillä.

Killan jäsenistön ja koneosaston yhteistyötä on taas keväällä harjoitettu Ammattiaine infon ja laitoskierrosten merkeissä. Ammattiaineista kiinnostuneita ahkeria opiskelijoita riittikin kierroksilla ihan mukavasti ja toivottavasti tapahtuma auttoi opiskelijoita heidän ammattiainevalinnoissaan.

Toukokuun tenttirypistyksen jälkeen on aika siirtyä kesälaitumille rentoutumaan, jotta jaksaa taas syksyllä ahertaa. Ahertamistahan nimittäin riittää. Syksyn uusien fuksien opastaminen teekkarikulttuuriin alkaa jo elokuun viimeisellä viikolla ja jatkuu heti seuraavalla viikolla mm. KoRKin fuksisaunan merkeissä. Ja jo heti pikaa tulee KoRK Cruising, Kone – Cup ja Ulkomaan rankka. 35 –vuotisjuhlat paukahtavat päälle heti kun näistä alkaa toipua. Ja jossain välissä olisi hyvä käydä kuuntelemassa vähän luentojakini...

Tapahtumat eivät pääse siis loppumaan syksylläkään. Nyt tosin keskitytään wapun viettoon täysin rinnoin (joita muuten näkyy näin keväällä taas paljon enemmän) ja otetaan siitä koko ilo irti. Eli eipä muuta kuin wappua maistelemaan ja syksyä odottamaan!

-Hornis-

Teekkarista yläilmojen insinööriksi

Tällä kertaa KoRKkiruuvien valmistuneena haastattelimme muun muassa KoRKkin puheenjohtajana toiminutta Elina Voutilaista. Elina on lähtenyt sotilasinsinöörin uralle ja toimii nykyään Suomen armeijan ilmavoimissa.



Pääaine, miksi juuri se?

Minä en valinnut pääainettani, vaan se valitsi minut.

Olin lukenut sivuaineen verran teknillistä mekaniikkaa, koneensuunnittelua ja hydraulikkaa. Pohdin pitkään ja hartaasti, mikä näistä olisi sydäntäni lähinnä ja lopulta valitsin teknillisen mekaniikan. Ehkä olen jonkunasteinen nörtti, koska tykkään näprätä derivaattojen ja integraalien kanssa. Teknillinen mekaniikka on mielenkiintoista ja haastavaa, lisäksi sen tuntemuksesta on apua monessa paikassa. Olin parina keväänä lujuusopin assistenttina, tämäkin varmasti edesauttoi valintaa. Harjoitusten pitäminen oli hauskaa!

Pääaineeksi pitää valita semmoista, mistä pitää, tietysti. Pääaineesta ja sivuaineista tulisi muodistua hyvä, toisiaan tukeva kokonaisuus. Opiskeluaikoina koin ongelmana sen, ettei voinut tietää, millaisiin töihin eri pääaineilla päätyy.

Diplomityö

Diplomityöni aihe oli ”Suihkumarjoituslentokoneen pituusohjausjärjestelmän lujuus- ja vikatarkastelu”. Lentokonerakenteita ja niiden väsymistä on tutkittu paljon, mutta konetta ohjaaviin mekaanisiin järjestelmiin (hydraulijärjestelmä, laskutelineet, ohjausjärjestelmä, etc.) on kiinnitetty vähemmän huomiota. Dtyöni oli esiselvitys termistä ”mekaanisten järjestelmien eheys”. Sovelluksena tutkin Ilmavoimien suihkuharjoituslentokone Hawkin pituusohjausjärjestelmää. Työn alkuperäinen rajaus oli aivan liian epämääräinen, niin kuin usein tapaa käydä. Käytännössä ehdin tutkailemaan ainoastaan korkeusperäsintä ohjaavan servon männänvarrtta. Yhden koneyksilön männänvarresta oli tarkastuksessa löytynyt särö. Pahimmillaan särön kasvu olisi katkaissut männänvarren ja kone olisi tullut tonttiin. Särön syyksi paljastui valmistusvika, eli Ilmavoimien tavanomainen lentotoiminta ei voi rikkoa ko. komponenttia.

Dtyön tekeminen oli hauskaa, mutta myös raskasta. Sain työn tekemiseen toteuttamiseen hyvin vapaat kädet, ehkä liiankin, aina ei oikein tiennyt, mihin suuntaan etenisi. Resursseja annettiin myös riittävästi ja vaivasin kysymysteni kanssa useita Ilmavoimien yhteistyökumppaneita. Joitain standardeja joutui tilaamaan USA:sta ja ne saapuivat vasta

pari kuukautta ennen työsuhteen päättymistä. Tämä oli huono, kun niitä standardeja olisi tarvinnut heti alusta lähtien.

Tähänastinen urani Ilmavoimissa

Olin varusmiespalveluksessa 1998, ensin Ilmavoimien teknillisessä koulussa ja sitten apumekaanikkona Tukilentolaivueessa Tikkakoskella. Kotiuduin jouluna 98 ja tuolloin TukiLLV:n lentotekninen päällikkö mainosti, että Ilmavoimien esikunnassa voisi olla kesäharjoittelupaikkoja teekkareille. Keväällä rupesin ahdistelemaan nykyistä esimiestäni puhelimitse, ja vihdoinkin mies ei enää kestänyt, vaan palkkasi minut kesätöihin. Seuraavana kesänä (2000) riitti jo vähän vähempikin soittelu. Diplomityön aloitin tammikuussa 2001 ja valmistuin syyskuussa 2001, jolloin aloitin vakituisena.



toisella viikolla oli Hornetkäyttäjämaiden väsymisasiantuntijoiden tapaaminen. En vielä matkustanut yksin, vaan olin erään kokeneemman ihmisen vanavedessä koko kaksi viikkoa opettelemassa palavereissa istumista. Sitähän ei opi kuin istumalla. Seuraava HN-väsymistapaaminen pidetään Suomessa tänä keväänä ja sen järjestäminen on työllistänyt minuakin aika paljon.

Tällä hetkellä olen siviilinä ja teen töitä lentokonerakenteiden ja mekaanisten järjestelmien eheyden parissa. Laadin Hawkin ja Hornetin väsymisenseurantaraportteja ja koordinoin muutamaa korkeakoulujen ja VTT:n Ilmavoimille tekemiä tutkimuksia. Työkenttä on erittäin laaja, joten työuran tässä vaiheessa suuri osa ajasta menee lukiessa kaikkienkokoisia raportteja ja istuessa erilaisissa koulutuksissa. Kirjoittelen artikkeleita lentoteknilliseen toimialajulkaisuun ja työsuhteen taustalla on myös jotain juttua koulutuksen järjestämisestä. Syksyllä pidetään mekaanikkojen visuaalisen NDT-tarkastuksen kurssi, johon olen luvannut tehdä jotain materiaalia väsymisestä ja myös pitää pari luentoa.

Matkailua saa harrastaa niin paljon kuin sielu sietää. Joulukuussa olin kaksi viikkoa USA:ssa. Ekan viikon olin lentokonerakenteita käsittelevässä konferenssissa (osallistujia n. 200 siviiliyrityksistä ja sotilaslaitoksista) ja

Kuva ilmavoimien www-sivuilta

Jos on suorittanut AUKin tai RUKin ja on DI:n tai insinöörin koulutus, niin voi päästä sotilasinsinöörin virkaan. Koska olin itse käynyt AUKin, niin jouduin suorittamaan ensin RUKkiin rinnastettavan kurssin. Kurssi kesti kuukauden ja siellä käsiteltiin puolustusvoimia monelta kantilta, tosin ei se nyt mikään joukkueenjohtajakurssi ollut. Syksyllä on vielä seitsemän viikon Ilmavoimat-jakso, joka on tarkoitettu kaikille Ilmavoimaisille virkaan halajaville. Tällä hetkellä olen virkaanimittämiskelpoinen ja odottelen vain, että semmoinen jostain vapautuu..

Työni on erittäin mielenkiintoista. Ilmavoimien tutkimat aiheet ovat semmoisia, mitä ei moni muu tutki. Tehtäväkenttä on hyvin laaja, työn sisältään pääsee itse vaikuttamaan melko paljon. Olen tekemisissä hyvin monenlaisten eri

ammattia edustavien ihmisten kanssa, mutta oma osastoni on kuin suurehko insinööri-toimisto. Lisäkoulutusmahdollisuudet ovat hyvät, tosin suuri kiitos tästä kuuluu myös kauaskatseiselle esimiehelleni.

Koulun hyödyllisyys

TTKK antoi hyvän pohjan nykyiseen työhön. Joitain prujuja tulee aina silloin tällöin selailtua. Ehkä olisi joihinkin aineisiin pitänyt syventyä tuolloin vähän paremmin.

Kiltatoiminta

Tulin fuksiksi syksyllä 1995. Kiltaura: 96 KoRK sihteeri, 97 rahastohoitaja, 99 puheenjohtaja, 2000 isäntä. Kahtena syksynä olin tutorina. Kiltatoiminnasta oli paljon iloa ja hyötyä. Oppi tuntemaan paljon ihmisiä ja tulemaan toimeen kaikenlaisten tyyppien kanssa. Töiden puolesta toisinaan törmää samoihin tyyppeihin. Ja keltä sitä koulussakaan olisi kotitehtäviä kopioinut, jos ei tuntenut ketään.. Puheenjohtajavuotena oppi, että mitään ei tapahdu, ennen kuin sitä rupeaa tekemään. Oppi kantamaan vastuuta tekemisistään ja varsinkin tekemättä jättämisistä. Kokouksissa istuminen, esiintyminen ja tapahtumien organisointi ovat taitolajeja, jotka oppii vain harjoittelemalla ja niitäkin tuli kiltavuosina reenattua.

Hiukan tuo kiltahomma ehkä häiritsi koulunkäyntiä, mutta jostain täytyy aina tinkiä..

Tulevaisuus

Tulevaisuus on avoin, mutta varmasti tulen koululla toisinaan käymään.

Parhaat bileet

Ah, tässä nousee kaihon kyynel silmäkulmaan,

kun alkaa nuoruutta muistella. Hyviä bileitä oli paljon, parhaat olivat tietysti KoRKin järjestämiä. Saunailat ja vuosijuhlat olivat ehkä hauskipia. Saunominen ja laulaminen ovat jotain, mistä ei halua luopua ja KoRKilla oli ainakin pari vuotta sitten hyvä ja eläväinen laulukulttuuri. Ikimuistoisimmat vuosijuhlat olivat ensimmäiset, taisivat olla TTKY:n 25-vuotiset. Vecina oli eräs nimeltämainitsematon aktivisti, joka oli absolutisti. Sain juoda hänenkin, kutsuukaamme häntä vaikka Janneksi, viinat. Muuten meni ihan hyvin, mutta kahvi ja konjakkivaiheessa ryystin Jannen konjakin ennen kuin hänelle oli tuotu edes kahvia.

Wallan miehet ja KTN olivat myös hassunhauskoja, kun pääsi tutustumaan muiden koneteekkareiden kummallisiin kulttuureihin. Eikä saa unohtaa excursioita., noita verrattomia opintoretkeä!

Sanat jälkipolville

Silloin kun opiskellaan, niin opiskellaan ryhdikkäästi. Silloin kun ei opiskella, niin sitten ei kanssa opiskella vaan tehdään jotain muuta. Kohtuullinen valmistumisaika on 6-7 vuotta ja siinä ajassa olisi hyvä oppia myös ihmissuhdetaitoja, joita ei yksin kyhjäämällä opi. En tarkoita, että kaikkien tulisi pyöriä kiltatoiminnassa, koululta löytyy myös lukuisia hyviä harratekerhoja.

KESÄYÖN UNI 13.3.2002



Kuva TTT:n www-sivuilta

KoRK kävi keskiviikkona 13.3.2002 teatteriexculla Tampereen Työväen Teatterissa katsomassa Kesäyön uni –näytelmän. Mainoksissa meille oli luvattu eroottispainotteinen rakkaustarina ja komedia William Shakespearen kirjoittamasta näytelmästä. Näytelmässä herttua Theseus on on valmistelema omia häitään, mutta nuoret rakastavaiset ja työläiset ovat kuitenkin sotkemassa hääsuunnitelmia. Kesäyössä leijuvat myös keijut, huijaten ja loihkien rakkautta.

Näytelmä oli saanut paljon huomiota etukäteen sen lavastuksista. Näyttämön taakse oli rakennettu korkea nosturi, joka mahdollistaa keijujen lentämisen ja unen omaisen taian luomisen. Puvustus oli viettelevä ja värikäs, aina kohotetuista rinnoista, joulukuusenkoristeesta valmistettuun viittaasti.

Näytelmä on saanut myös kritiikkiä yleisöltä. Kritiikkiä on herättänyt näytelmän idean painottuminen juuri seksiin ja aasin isoon tekopippeliin ja suolikaasuihin. Kyseessä on kuitenkin William Shakespearen näytelmä, josta hän tuskin oli ajatellut vastaavaa showta. Myöskään meidän keskuudessamme näytelmä ei saanut kovinkaan suurta kiitosta. Mielestäni näytelmä olisi tarvinnut enemmän musiikkia ja kekseliäämpää huumoria kuin sekoilevia kyläläisiä, vaikkakin he saivat parhaimmat naurut aikaan.

Näytelmän on ohjannut Kari Väänänen ja rooleissa on mm. Vera Dagerholm, Lari Halme, Minna Hokkanen, Samuli Muje.

Teatteriexcun Työväen Teatterissa oli kuitenkin hyvää vaihtelua opiskelun ohessa. Osan excuilijoiden ilta jatkui hieman rennommin jatkojen merkeissä, muiden mennessä jo kotiin tuutimaan ;)

Hanna S.

SINÄ FUKSI

Muista hakea Wappu tietopaketti, eli Opus 2 Koneenrakentajakillasta

Muistat Wapusta myös jälkikäteen jotain!

Mind Strong, Body Weak

Aamulla suihkussa sitten viimein taivuin, ja päätin lähteä lappeen Rantaan kavereita tapaamaan. Nyt kun siihen oikeastaan olisi tilaisuus ja kyytikin olisi valmiina. Hintakin oli kohdallaan. Seurassa ei tosin ollut kehumista, mutta rahatilanteen huomioon ottaen en antanut moisen asian häiritä. Ei muuta kuin haisevat haalurit niskaan ja automaatin kautta kohti kiltää. Ei kai sitä Rankkaa Excua voi jättää väliin, ties vaikka siellä olisi hauskaa.



Harmillisesti vakkarikuskimme Aapee ei ollut tällä kertaa meistä huolehtimassa, vaan kuljettajan paikalla istui vihollisbussifirman vanhemman kaliiperin edustaja. Tämä perverssi pieni ukkeli osoittautui kuitenkin oikein leppoisaksi matkaseuraksi. Kaiken lisäksi hän lupasi olla suht selvinpäin melkein koko reissun ajan, joten olimme vähintäänkin tyytyväisiä kyyditsijään.

Matka edistyi verkkaisesti, ja saavuimme kohti ensimmäistä kohdettamme, Oilonia. Lahdessa sijaitseva tehdas valmistaa öljy- ja kaasupolttimoita kaiken kokoisina ja värisinä. Kattavan tehdaskierroksen jälkeen opimme yrityksestä yhtä sun toista kalvosulkeiden merkeissä, missä jopa esitelmöitsijä osasi vastata kymysyksiin. Kalvojen vaihtelun lomassa pystyimme keskittymään Oilonin makoihin tarjoiluun.

Ensimmäisen illan saimme majoittua LTKY:n kellariin, missä oli saunan lisäksi tärykalvojen tuhoajan kokoiset kaiuttimet. Nämä kyseiset melutoosat onnistui joku hinaaja aamulla testiajamaan meidän kiusaksemme, ja saimmekin ikävän häädön aamutuimaan. Ennen

Alkumatkalla on vielä voimaa

aamua tapahtui kuitenkin kaikenlaista. Itse henkilökohtaisesti en kuitenkaan onnistunut tallentamaan muistiini kovinkaan monta tapahtumaa, esim. lpr-kavereideni tapaamista, kaupungille siirtymistä enkä oikeastaan mitään muutakaan. Huhut kuitenkin kertovat, että keskustassa oli appro-tyylinen baarien kiertämistapahtuma. Aamulla taskuista löytyneet karttapaperit todistivat useammankin baarin olleen illan kohteina, mutta visuaalisten todisteiden puuttuessa emme saaneet tuohon vahvistusta.

Osa porukasta oli jo edellisenä yönä karannut Imatralle. Päätimme lähteä takaa-ajamaan heitä. Pian saavuimmekin romuttamon näköisen tehtaan pihaan. Luentosalissa törmäsimme oululaisiin, helsinkiläisiin ja lappeen Rantalaisiin teekkareihin viimeinkin, ja yrityskin paljastui Imatra Stealiksi. Lyhyehkön esittelyn jälkeen jakauduimme pienryhmiin ja lähdimme kiertämään kuumaa ja meluisaa



Tunnelma kohti kattoa

tehdasta kuulematta esittelystä pätkän vertaa. Pihalla ehdittiin kertoa, että terästä valmistettiin Venäjältä tuotavasta rautaromusta, mutta itse kierroksesta ei kummempaa mieleen jäänyt.



Tuliaisia kotinvietäväksi

Viimeistenkin limonaadien eksytyä uupuneiden exculijoiden vatsoihin, lähdimme takaisin kohti lappeen Rantaa, ja itse Kirkastusjuhlia.

Illan ohjelma alkoi rillauksella eräällä sisäpihalla, jonka kulmasta yllätykseksemme löysimme kuuluisan salapirtin, Cafe Labran. Mukavan tuntuista pikku kellarista tehty baari tarjosi porukallemme lämpimän istahduspaikan ja välitankkausmahdollisuuden. Näitä etuja hyödyntäessämme huomasin pienen mustan huoneen, joka osoittautui Pikametallimiesten kotipesäksi, Luolaksi. Pienen puhelun jälkeen sain kutsuttua paikalle vanhan kaverini, joka sitten tuli PMM:n aktiivina esittelemään itse paikkaa ja soittamaan meille hieman hewiä.

Ilta alkoi hämmöttää ja vuorossa oli saunojen kiertämistä. Se ei kuitenkaan oikein onnistunut, koska ainoastaan yksi niistä oli tarpeeksi suuri kattamaan edes kourallista ihmisiä. Päädyimme siis viettämään jo toista iltaa tuohon Kellariksi kutsuttuun paikkaan. Ison väsyn kuitenkin kohdella minua kesken illan, jouduin jättämään leikin kesken jo varhaisessa vaiheessa. Pojat kuitenkin kertoivat muilla olleen hauskaa tanssiessa ja tutustuessa muiden koulujen opiskelijoihin.

Toisen yön ”nukuttuamme” lähdimme valumaan hiljalleen kohti Herwantaan, josta sitten jokainen valui kotiinsa viettämään ansaittua ”vapaapäivää”.

Simo Suolahti

Teekkari

*Kansamme suuret ja
arvokkaat,
oppimas´ kansaa johtamaan.
Ei heiltä puutu karismaa,
uskoa, tahi tahtoakaan,
mut´ kaljaa he juovat vaan.*

Hervannan historiaa

Tampereen kasvun vuodet

Tampere eli 1960-luvulla voimakkaan kasvun aikaa. Väestön muutti maalta kaupunkiin. Rakennusmaasta oli pulaa ja vanhat lähiöt täyttyivät entisestään. Kaupunki oli rakentamassa useita pieniä yksittäisiä lähiöitä, jotka olivat kuitenkin liian pieniä, jotta niihin olisi saatu riittävä määrä palveluja sekä korkeatasoisia yrityksiä. Hervantaa synnyttäessä ajateltiin, että miksei

rakennettaisi monta aluetta yhteen ja toteuttaisi sellainen alue, johon voidaan sijoittaa kaikki tarvittavat palvelut. Idea oli jo tuolloin tunnettu muullakin maailmalla, jolloin sitä pidettiin kaupunkisuunnittelun ihanneratkaisuna. Siinä suurkaupunki koostuisi keskustasta ja erillisistä "satelliittikaupungeista". Tällä tarkoitetaan kaupunkirakennetta, jossa keskustan ympärille rakennettaisiin erillisiä tytärikaupunkeja. Tällä pyrittiin muodostamaan mahdollisimman itsenäisiä kokonaisuuksia, joissa kauppa, teollisuus ja muut elinkeinot antaisivat toimeentulon kaikista yhteiskuntaluokista koostuvalle väestölle. Satelliittikaupunkirakentamisen etuja ovat esimerkiksi edullinen rakennusmaa ja suunnittelun vapaus. Satelliittikaupunkirakentamisella pyrittiin myös saavuttaa helposti monipuolinen väestörakenne.

Pelkällä asuntopulalla ei kuitenkaan olisi voitu perustella näin valtavaa hanketta. Kyseessä olisi kuitenkin jopa 30 000:n ihmisen asuntoalue, lähes oma kaupunkinsa. Lopullinen lähtölaukaus kuitenkin tapahtui 1960-luvun



puolivälissä, jolloin todettiin etteivät nykyiset korkeakoulut laajennuksineen riittäisi tyydyttämään kasvavaa diplomi-insinööritarvetta. Uuden korkeakoulun sijoituspaikaksi valittiin Tampere. Kaupunki todettiin korkeakoulun sijoituspaikaksi erittäin sopivaksi, olihan sillä vahvat perinteet tekniikan opetuksessa ja merkittävä rooli Suomen teollistumisessa. Uudelle korkeakoululle piti löytää sopiva sijoituspaikka, jossa sillä olisi myös tilaa laajentua. Sijoituspaikaksi moderni satelliittikaupunki todettiin erinomaiseksi. Koska kerran uusi korkeakoulu rakennettaisiin Hervantaan, keskusteltiin myös yliopiston siirrosta sinne. Yliopiston johto olikin pitkään muuttamisen kannalla. Suunnitteilla oli myös valtava kampus- ja opiskelijataloalue.

Hervannan kilpakumppanina oli viime metreille asti Aitolahden alue. Hervanta kuitenkin voitti kilpailijansa muun muassa halvemman maa-alueen vuoksi. Hervannan maat ovat Tampereen omistamia, kun taas Aitolahden alueet oltaisiin jouduttu ostamaan.

Huolella suunniteltu Hervanta

Sateliittikaupunkia suunnitellakseen Tampereen kaupunki julisti pohjoismaisen ideakilpailun. Kilpailualueeksi päätettiin alue 6-7 kilometriä kaupungin keskustasta kaakkoon ja sen suuruudeksi 1450 hehtaaria. Kilpailun tarkoituksena oli synnyttää asuntoja 50 000 asukkaalle. Ideakilpailun pääpalkinto oli 30 000 silloista markkaa ja sen voittajaksi julistettiin talvella 1968 Professori Aarno Ruusuvuoren suunnitelma. Ehdotuksen lähtökohtina olivat erityiset akselit, jotka jakaisivat Hervannan eri alueisiin; kulttuuriakseli jakaisi alueen asuin- ja opiskelualueisiin Itä-Länsiakselilla ja keskusakseli jakaisi Hervannan Pohjoiseen ja Eteläiseen alueeseen. Lopullisessa toteutuksessa suunnitelmasta poikettiin kuitenkin huomattavasti. Professori Ruusuvuori onkin sanonut, että hänen Hervanta-suunnitelmastaan ei ole enää jäljellä muuta kuin pääkatu. Ruusuvuoren suunnitelmassa Hervannan keskusta-alueista olisi tullut huomattavasti korkeampia ja



laidoista matalampia. Valtaväylä olisi myös louhittu syvempään, ja asuin- sekä oppilaitosalueet olisi erotettu työpaikka-alueista huomattavasti nykyistä selkeämmin.

Ideakilpailun voittaneen Ruusuvuoren suunnitelman tultua julki, kaupunki alkoi

tosissaan luonnostella lopullista Hervantaa ja hankkia sille rahoitusta. Tällöin lehdissä ja kunnallispolitiikassa alettiin kritisoimaan Hervannan suunnitelmia, tämä kiistely jatkuikin monta vuotta. Erityisesti yliopiston opiskelijajärjestöt, muun muassa Tampereen yliopistolla DI:ksi opiskelevat, olivat mukana taistelussa. Heidän mielestään idea Hervannasta oli kuolleena syntynyt, ja sitä haukuttiin esimerkiksi "tekniikan ihmemaaksi keskellä korpea". Jopa SYL otti kantaa asiaan ja oli yliopiston sekä TTKK: keskustaan sijoittumisen kannalla. Opiskelijajärjestöt esittivät esimerkiksi mallia, jossa koko Kalevan alue ja suuri osa Tammelaa varattaisiin täysin yliopiston laajennusten käyttöön. Kiista TTKK:n sijoituksesta ajautui lopulta eduskunnan päätettäväksi. Eduskunta päätti talvella 1971 äänin 116-41, että Tampereen Teknillinen Korkeakoulu sijoitetaan Hervantaan. Samana keväänä yliopisto päätti lopullisesti, ettei se siirry Hervantaan.

Alunperin Hervannasta suunniteltiin täysin omaa Tampereen tytärkaupunkia, jossa olisi myös melko korkea työpaikkaomavaraisuus. Tätä varten suunniteltiin Ruskoon suuri, mutta erillään asutuksesta oleva, lyhyen työmatkan päässä sijaitseva teollisuusalue. Ruskossa toimivat nykyään esimerkiksi Carrus, Santen ja Finnwear. Ennen rakentamista olivat jo tiedoissa TTKK:n ja Postipankin kirjauskeskuksen työpaikat,

joista Postipankin merkitys arvioitiin paljon nykyistä suuremmaksi. Tämän päivän muita suuria työllistäjiä ovat Nokia ja VTT. Yllätyksenä tuli myöhemmin, että Hervantaan muutti myös paljon rakentamisessa mukana olleita työmiehiä, jotka tiesivät Hervannan rakentamisessa riittävän töitä vielä 15-20

vuodeksi.

Hervannan keskustan sijainti ja sen suunnittelu ovat sen harkituimpia osia. Jo 1967 ideakilpailun yhdeksi tärkeimmistä asioista mainittiin keskustan sijainnin valinta. Ostoskeskuksen ja erilaisten vapaa-ajanviettilojen muodostamasta keskustasta haluttiin tehdä näyttävä, sillä kerrostalovaltaisesta Hervannasta tiedettiin tulevan pääosin yksitoikkoinen ja harmaa. Näyttävyyttä oli tärkeää myös siksi, että Hervannalle muodostuisi kaupunkimainen ja omaleimainen keskusta. Pääkeskuksen suunnitteli arkkitehti Reima Pietilä vuosina 1974-79. Hervantakeskus muistuttaa Pietilän mukaan tarkoituksella rautatieasemaa. Suunnittelun alkuvaiheessa keskuksen yhteyteen suunniteltiin joukkoliikenneasemaa ja idea syntyi Pietilälle Pariisin rautatieasemalla.

Onnistumisia ja epäonnistumisia

Hervannan suunnitelmat edustivat aikanaan varsin modernia näkökulmaa, osa ratkaisuista onnistui, osa taas ei. Yksi suurimmista epäonnistumisista on korkeakoulualan jääminen sivuun varsinaisesta keskukselta. Juuri korkeakoulun tuli muodostaa yliopiston ja joukkoliikennekeskuksen kanssa Hervannan sydän. Nyt se on sivussa ja eristyksessä palveluista. Suurin syy tähän lienee yliopiston jääminen pois suunnitelmista.

Joukkoliikenne ei ole kehittynyt sellaiseksi kuin sen alunperin oli tarkoitus. Yksityisautoilun osuus on liian suuri. Viime aikoina uudelleen pinnalle nousseet ideat rautatiestä tai pikaraitiotiestä eivät ole sinänsä uusia, vaan ne kuuluivat jo 1970-luvun suunnitelmiin. Hervannan ja Tampereen keskustan välinen liikenne oli tarkoitus perustaa jonkinlaiseen



runkokuljettajaan, kuten junaan tai raitiovaunuun. Niillä matkustettaisiin alle vartitunnissa Hervannan keskustaan, josta olisi jatkoyhteys varsinaiselle asuntoalueelle.

Luonnonläheisyys on toiminut Hervannassa niin kuin satelliittikaupunki-ideassa oli tarkoituskin. Lähellä keskustassa on paljon puutarha-alueita ja keskustan tuntumassa sijaitseva Ahvenisjärven puisto on mahtava luontoalue. Kaikilta alueilta on kohtuulliset matkat Hervannan laidilla oleville metsäalueille ja lenkkipoluille. Hervannassa on paljon "ei kenenkään maata", julkiset alueet, yksityiset ja piha-alueet eivät erotu selkeästi. On alueita joiden kaavoitus on epäselvää.

Hervanta on pala historiaa. Se on ainutlaatuinen esimerkki 1960-1970-luvun kaupunkisuunnittelusta. Hervanta kuitenkin jatkaa kehittymistään. Tulevaisuuden Hervanta on sellainen minkälaiseksi se nykyhetkessä suunnitellaan.

Aki Grönblom

Vappu on sinun!

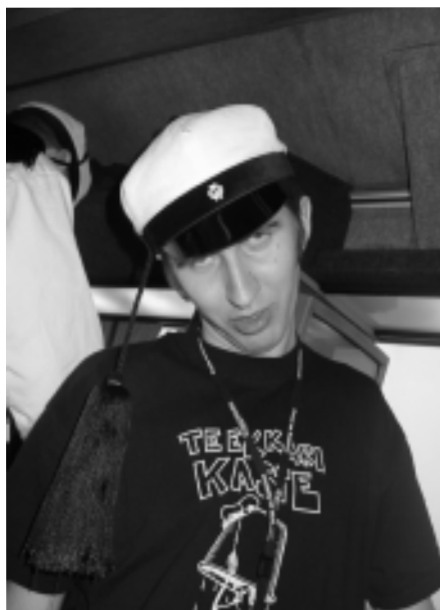
Vappu painaa tällä hetkellä päälle kuin puskutraktori. Härveleiden rakentaminen on vauhdissa ja jäynän uhriksi saattaa joutua missä ja milloin vain. Tentteihin pitäisi lukea ja muutama harkkatyökin siinä sivussa, sopivia bileitäkin löytyis joka illalle pari kappaletta. Kaiken touhuamisen keskellä saattaa unohtua hetkeksi kaiken alkuperäinen tarkoitus. Kouluhommien taukoamisen ja alkavan kesäloman juhliminen. Kaikelle ei saisi asettaa tavoitteita. Eräs kaverini pyysi minulta hiljattain palvelusta. Vappu olisi edessä ja fuksipassi ammotti tyhjyyttään, leimoja puuttui aimo annos mutta lakki olisi kiva saada päähän vapuksi. Leimat olisi pitänyt jotenkin haalia kasaan, ja kiltalaisena minun olisi pitänyt auttaa jotenkin. Tässä vaiheessa on jokin asia ajatusmaailmassa mennyt pieleen.

Fuksipassi on hauska tapa, se vetää uusia opiskelijoita katsomaan, mitä kaikkea on tarjolla. Sen voi ottaa myös vaikkapa kaveriporukan pienenä kilpailuna. Teekkarilakki taas on vielä kallisarvoisampi perinne. Se on ollut teekkareiden tunnus jo ammoisista ajoista asti, se on pukenut ja yhdistänyt tuhansia akateemisia tekniikan ammattilaisia ja tehnyt muille (oli se sitten hyvä asia tai ei..) selväksi, että teekkareista on kysymys. Tärkeitä asioita siis.

Vuosien päästä asioita kuitenkin ajattelee varmasti toiselta kantilta. Teekkarilakkia on ehtinyt pitää päässä jo monena vuonna ja fuksipassista jäljellä enää ehkä muisto vain. Loppujen lopuksi fuksipassi on vain pala paperia ja teekkarilakkikin vaateparsi, kylmästi ajateltua mutta totta. Itse tarkoitus ei ole lakki tai pisteet, kaikkien bileitten ja oheistoiminnan on tarkoitus olla vain ja ainoastaan hauskaa. Kaikki oleellinen on kädessä, joka fuksipassia kannattelee, ja päässä lakin alla. Oleellista ovat ne kaikki tuhannet reissut, joissa lakki on ollut mukana, tarinat keltaisista läikistä lakissa ja sadat leimoja kerätessä kumotut tuopposet. Ne ovat teekkarielämää ja teekkariutta, lakki ja passi vain muistikappale.

No niin otetaanhan vapusta kaikki irti, kesä on taas jaksettava ilman opiskelijabileitä...

Aki Grönblom



Valpurista Vappuun

Vappu merkitsee teekkarikansalle koulun päättymistä kesän alkua ja järjettömän kovaa juhlamista. Luodaanpa pieni katsaus siihen mitä vappu perimmiltään on (ja toimittajan mielentiloihin tätä kirjoittaessa).

Suomenkielen sana vappu on peräisin Valpurista, saksaksi Walburg. Walburg oli 700-luvulla elänyt abbedissa (ei toimittajakaan tiedä mikä se on). Pitkän abbedissan uran johdosta hänet julistettiin pyhimykseksi nimipäivänään 1 toukokuuta. Tämä sattui yksin pakanallisten germaanien kesänalkajaisjuhlan kanssa. Vappua rukoiltiin etenkin peltojen hedelmällisyyden kohentamiseksi. Pohjoismaissakin vapun päivästä muodostui



ritualistinen juhla kesän alkamisen ja talven loppumisen kunniaksi. Satoja vuosia sitten näillä asioilla kun oli valtava merkitys, pellot alkoivat taas tuottaa viljaa ja talven huolet jäivät taakse.

Loppujen lopuksi näillä maaseudun juhlilla ei ole kuitenkaan juuri mitään tekemistä nykyisen vapun kanssa, oikeastaan vain nimi on pysynyt (tämän toimittaja tajusi tutkittuaan vapun

esikristillistä historiaa 3 tuntia). 1800-luvulla vappua alettiin viettää myös kaupungeissa, kesän alkamisen kunniaksi. 1800-luvun loppuun mennessä päiväksi vakiintui sama kuin maaseudulla, 1. toukokuuta.

1800- ja 1900-luvun vaihteessa raittiusaate oli Suomessa voimissaan. Vaput oli erityisen kriisialtista aikaa, työväenliikkeiden mielestä vappuun kuului vain siman, eikä niinkään viinan juominen. Osa ylioppilaista oli samaa mieltä, osa suuresti vastaan (toimittajalla on veikkaus silloisten polyteekkareitten mielipiteestä). Ylioppilaskunnissa kiisteltiin asiasta ymmärrettävästi varsin voimakkaasti.

1900-luvun alussa kiisteltiin myös siitä, onko 1. toukokuuta liian aikainen päivä vapun viettämiseen. Esimerkiksi keväällä 1929 lunta oli niin runsaasti, että Helsingin ylioppilaslehden mukaan tällöin eräs Viipurilainen ylioppilas saapui juhla kentälle hiihtäen. Kauhulla voi miettiä, mikä lienee Tammerkosken veden lämpö ollut tällöin (tämän kirjoitettuaan toimittaja tajusi ettei Tampereella ollut teekkareita vielä tällöin, eikä hydraulinen nosturikaan ollut varmaan yleisessä käytössä)?

Sotien jälkeen vapun viettoa rasitti yhä enemmän kitka työläisväestön ja ylioppilaiden välillä (toimittaja ei jaksanut ottaa selvää miksi). Vuonna 1947 punainen valtiollinen poliisi vaiensi poliittisesti epäkorrekteja lauluja lauleskelevia ylioppilasjoukkoja poliisivoimin. Näistä syistä vapun juhlinnassa palattiin hiljalleen alkuperäisten traditioiden suuntaan, ja vappua alettiin markkinoida taas enemmänkin kesän alkamisen juhlanä.

1978 Vapusta tehtiin myös liputuspäivä.



Liputtamista ei haluttu liittää enempää työväenperinteeseen kuin opiskelijoidenkaan juhlaan, ja juhlapäivän nimeksi tuli ”Suomalaisen työn päivä”.

Nykyään vapusta on tullut myös perheiden juhla. Perheet lähtevät kaupunkien toreille nauttimaan karnevaalitunnelmasta, ilmapalloista ja keväisestä ilmasta. Monet viettävät

monituntisen piknikin kaupungin puistoissa ihmisvilinän keskellä.

Vappu on hienoa aikaa ja pitkälinen perinne. Juhlitaan sitä arvonsa mukaisesti taas tänäkin vuonna (tässä vaiheessa toimittaja ei jaksanut enää kirjoittaa ja lähti odottamaan vappua).

Aki Grönblom

**-Tule tekemään entistäkin parempaa
KoRKKiruuvia!!**

**Meillä on loistava väylä, jolla sinäkin voit
tuoda ideoitasi esiin. Ota yhteyttä lehden
tekijöihin, tai laita postia kork@cc.tut.fi.**

Kirjoittaminen on kivaa!!

KoRKKiruuvin kesätyögallup

KoRKKiruuvin tutkivan journalismin ryhmä oli kiinnostunut tietämään, millainen on opiskelijoiden kesätyötilanne tänä vuonna. Kiersimme ympäri konetaloa ja etsimme uhreja. Kysyimme heiltä seuraavia asioita:

1. Nimi, osasto ja vuosikurssi?
 2. Onko sinulla kesätyöpaikka?
 3. Mikä firma?
 4. Miten olet saanut kesätyön? Oletko käyttänyt suhteita hyväksi?
 5. Onko kesätyöpaikka kotiseudullasi?
- Bonus: Pyrkisitkö ikinä töihin reittä pitkin?

Uhrimme ovat tällä kertaa



Antti Huttunen

1. Fester, Kone, N:s vuosi menossa
 2. Ei ole vielä töitä, koska en ole hakenutkaan. Toisaalta yksi paikka on vielä epävarma.
- Bonus: En aio pyrkiä reittä pitkin.
Extra: Hong Kong junalla on hyvä vaihtoehto kesätöille!



Hannu Sillanpää

1. Hannu, Skilta, I
2. Joo
3. Puutarha-Matti, myyntityötä
4. Hakemalla, ei suhteita
5. On, täällä Tampereella!



Päivi Kallio

1. Päivi, TVIK, V
 2. On.
 3. Metso Paper Jyväskylässä. Se on oikeestaan dippatyöpaikka.
 4. Hakemalla, soittelin myös perään.
 5. Ei ole kotiseudulla.
- Bonus: Ei ole koskaan ollut mitään niin hyvää tarjolla, että olis kannattanut!



Anu

1. Anu, Skilta, III
2. Ei ole.

Bonus: Kyllä, vahvaa reittä pitkin on hyvä kiivetä!



Riina

1. Riina, Skilta, II
2. Ehkä juu.
3. Elecsteriltä Toijalasta
4. Soittelin sinne keväällä.
5. Tavallaan on, se on siinä rajamailla.

Bonus: Riippuu kenen reisi on kyseessä...!



Lauri Mansola

1. Lauri, Autek, II
2. Ei ole vielä.

3. Olen hakenut eri paikkoihin, lähinnä IT-alan firmoihin, mutta vastauksia ei ole vielä kuulunut.

Gallupin perusteella kesätyötilanne voisi olla opiskelijoille parempi. Positiivista gallupissa oli huomata, että ne joilla on jo kesätyöpaikka, se oli rehellisesti ansaittu ilman suhdepelejä. KoRKKiruuvien tutkivan journalismin ryhmä toivottaa lukijoilleen onnea kesätyön metsästykseseen ja antoisaa kesää!

Johku ja Helmi

*Tyhmä paljon työtä tekee,
viisas pääsee vähemmällä.*

ALUN INNOSTUKSESTA VIIME ILLAN IHMEEKSI

Harjoitustyön tekemisen siirtäminen on varmasti hyvin yleistä. Vaikka aihe olisi kuinka mielenkiintoinen, työn valmistuminen jää viimeiseen iltaan.

Kun harjoitustyön aihe annetaan luennolla, palautuspäivä tuntuu olevan ikuisuuksien päässä. Mielenkiintoiselta tuntuvasta aiheesta keskustele mielellään, ja mielessä on vakaa aikomus aloittaa aiheen työstäminen ennen viimetinkaa. Vielä viikko harjoitustyökäskyn jälkeen mielessä saattaa pyöriä lähdekirjallisuuden hakeminen kirjastosta sekä aiheen syvällisempi tarkastelu.

Jostain kumman syystä monet vakaat aikomukset harjoitustyön tekemisen aloittamisesta jäävät todellakin pelkiksi aikomuksiksi. Koska harjoitustyön tekemiseen ja palauttamiseen annetaan yleensä reilusti aikaa, on enemmän kuin todennäköistä, että sen olemassaolo ehtii unohtua. Vielä kuukausi ennen palautuspäivää on elämä leppoisaa ja muistilokeroista ei ilmaannu heikkoakaan signaalia siitä, että jotain pitäisi tehdä.

Vähintään kahta viikkoa ennen dedistä alkaa harkan tekeminen stressata jo hiukan, mutta onneksi tekosyiden keksiminen aloittamisen siirtämiseksi ei tuota pienintäkään ongelmaa. Vielä näin aikaisin ei tarvitse kuitenkaan aloittaa kämpän suursiivousta, vaan se kannattaa jättää myöhemmäksi. Hyviä syitä, joilla harjoitustyön aloittaminen voidaan perustellusti siirtää ovat:

- Kuntoilun aloittaminen, koska lenkin tms. jälkeen on niin väsynyt, ettei koulutöitä voi edes ajatella.
- Muiden kuin TTKK - kavereiden tapaaminen, kun tarpeeksi usein mainitsee olevansa kiireinen ja stressaantunut, alkaa itsekin uskoa siihen.
- Tärkeisiin juhliin osallistuminen, valmistautumiseen menee yksi päivä ja toipumiseen vähintäänkin yksi vuorokausi.

Näitähän riittää...

Vuorokausi ennen harjoitustyön palautusajankohtaa on viimeinkin suursiivouksen ajankohta, jopa matot kannattaa tampata tiskauksen lisäksi. Aikaisintaan kymmenen uutisten jälkeen on aika aloittaa harjoitustyön tekeminen. Koska lähdekirjallisuutta ei enää mistään saa, on tyydyttävä laatimaan teoriaosuus oppikirjan tai prujun tietoihin pohjautuen. Tunnit vierivät harkkaa naputellessa, ja Aamulehden kolahtaessa postiluukusta on aika luovuttaa ja laittaa homma kansiin.

Mutta miksi aina näin? Helpompaa olisi aloittaa työskentely heti, tehdä harjoitustyö pienissä erissä pois ja samalla välttää turha stressi. Tietenkin jännitys työskentelystä poistuisi ja kaiken saattaisi ehtiä hoitamaan ajallaan.

- Jenni Laaksonen

Osaston johtajan tervehdys



Konetekninen teollisuus on Suomelle erittäin tärkeä sekä viennin että työllisyyden kannalta. Myös muut teollisuuden alat tarvitsevat konetekniikan osaamista. Alan merkittävydestä huolimatta konetekniikka kärsii jopa korkeakoulutasolla mielikuvaongelmasta. Sama on tilanne ja jopa huonompi muuallakin maailmassa. Sen takia nuoret eivät koe konetekniikkaa ja siihen liittyvää teollisuutta yhtä houkuttelevana kuin esimerkiksi tietoteollisuutta. Tämä tuli hyvin esille viime vuoden lopulla korkeakoulujen arviointineuvoston teettämässä konetekniikan arviointiprojektissa Evaluation of Mechanical Engineering Education at Universities and Polytechnics. Arvioinnin perusteella konetekniikan opetus on Tampereella hyvällä tasolla, kun sitä verrataan maamme muihin yksikköihin.

Tiedekorkeakoulujen kuten TTKK on huolehdittava korkeatasoisesta tutkimuksesta, joka sitten näkyy myös opetuksessa. Tutkimuksen tason mittaus ei ole helppoa, vaikka jonkinlaisen referenssin saakin kansainvälisestä tasosta. Arvioinnissa täytyy kuitenkin huomata, että ns. akateeminen tutkimus ei välttämättä palvele teollisuutta. Opetuksen laadun ja tason arviointi on ehkä vieläkin hankalampaa, sillä opetuksen sisältö pitäisi olla sellainen, että korkeakoulun jälkeen valmistuneet voivat päivittää työelämässä tietonsa. Se vaatii varsinkin konetekniikassa teoreettisia opintoja, jotka ovat samalla tasolla kuin ulkomaisissa yliopistoissa. Tämä on tärkeää opiskelijavaihdonkin takia, joka toivottavasti lisääntyy tulevaisuudessa. Vaativien opintojen hyvä puoli on se, että ne eivät vanhene, sillä konetekniikan perusaineiden teoreettiset perusteet ovat säilyneet sukupolvien ajan. Voidaan siis puhua kestävästä opiskelusta samaan tapaan kuin nykyään on muodikasta puhua kestävästä kehityksestä.

Korkeakoulujen rahoitus on viime vuosina perustunut numeroihin, jotka muodostuvat opintoviikoista ja tutkintojen lukumääristä. Ei ole paljoakaan kiinnitetty huomiota sisältöön ja laatuun. Nyt on aika käydä käsiksi tähän asiaan. Toivottavasti vielä tämän kevään kuluessa saadaan valmiiksi jo aloitettu työ, jossa verrataan eri kurssien työmäärää, sisältöä ja yleensä opetusta toisiinsa. Tämä on tärkeää opiskelijoiden tasa-arvonkin kannalta, sillä yksi opintoviikko pitäisi vastata samaa työmäärää riippumatta mitä opiskelee. Konetekniikan imagoon me ei voida kovin paljon vaikuttaa täältä Hervannasta valtakunnan tasolla. Siihen tarvitaan teollisuuden toimenpiteitä, joita onkin odotettavissa. Sitä vastoin koneteekkarit voivat olla täällä esimerkkinä muille kuten on tähänkin asti kiitettävästi tapahtunut.

Toivotan kone- ja muillekin teekareille menestystä kevään tenteissä ja virkistävää kesää.

Reijo Karvinen

Fuksiwapun sietämätön keveys

Tähän mennessä tapahtunut: fuksipisteitä on kertynyt ehkä kolmisensataa, passi on kärsinyt vesivahingon, fysiikan luentojen ajankohta on todettu liian aikaiseksi ja univelasta on tullut pysyvä olotila. Mutta mitä vielä, fuksiwappuhan on kokonaan edessä!

Tampin paljastus.

Wappu alkaa kuulemma Tampin paljastuksesta. Minäkin olen Festian Ison eteen pakkautuvassa ihmispaljoudessa. Ensin yritämme laskea statiikan harkk työt. Myöhemmin me vain juomme olutta. Tampin paljastus on speaktaakkelina lievä pettymys, mutta onneksi illalla on **Colours-bileet**, missä aloitan emäteemu-arvonimen tavoittelemisen. Arvonimen saa, jos kiertää tarpeeksi monta oikeanlaatuista tapahtumaa. Minä en kierrä.

”Syö aina, kun näet ruokaa, vaikkei olisi nälkäkään”, sanoo vanhempi tieteenharjoittaja ja kertoo tuon olevan tärkein ohje fuksiwapun viettämiseen. Lisäksi Koneenrakentajakillassa helpotetaan Wapunajan aamuja lähdevesiautomaatilla. Sedälle, joka tuo automaatin kiltaan, selvitetään, ettei meillä ole aikomustakaan pitää sitä kauempaa kuin viikon koeajan verran.

Setä vain naurahtaa. Ei kai se häneltä ole pois.

Härweli. Sitä rakentavat Bommarissa ne, jotka osaavat. Minä käyn välillä katsomassa meidän avaruusasema Miriämme ja olen sitä mieltä, että se on



hieno.

Jäynä. Meidän jäynämme ei ollut huono. Tuomaristo ei vain tajunnut sen hyvyttä. Ehkä kuitenkin olisi kannattanut laittaa pääpaino jäynän eikä härwelin suunnitteluun. Mene ja tiedä.

Tampinmyynti. Tampin myyminen on vaikeaa. Ihmiset kiertävät wappulehteä kaupittelevan fuksin mahdollisimman kaukaa ja katsovat toiseen suuntaan. Jotkut sentään tulevat tilittämään teekkarivastaisia tuntojaan. Toisaalta Tampin myyminen on myös

välttämätöntä, jotta saisi teekkarilakin oikealle olkapäälleen jo ennen fuksijäyviä ja saisi edes jollain tavalla bussirahaa Hervantaan. Tampinmyynti-excun jätän väliin. Myöhemmin jotkut muistelevat sitä naureskellen, jotkut eivät. Mutta kivaa on epäilemättä ollut.

Fuksijäynät eivät ole mitään jäyviä vaan tehtäviä. Eikä niillä ole mitään tekemistä Jäynäkisan fuksisarjan kanssa. Niitä tekevät ne, joilla ei ole kasassa tarpeeksi fuksipisteitä lakin saamista varten ja ne, joiden mielestä se on kivaa. Minä en tee fuksijäyviä vaan yritän myydä Tamppia.

Lakituksessa kuluu samppakaljaa.



Suomineidon saadessa teekkarilakin kutreilleen mekin saamme laittaa lakin päähämme ensimmäistä kertaa.

Ensimmäinen toukokuuta.

Ensin on pilvistä. Sitten sataa vähän. Sen jälkeen sataakin jo kaatamalla. Hei ketä kiinnostaa: koskessahan me kastumme kuitenkin. Wappukulkueessa lauletaan laulua koneenrakentajakillasta ja meidän

härwelimme lienee se äänekkäin. Kulkueen jälkeen joku hajottaa Mirin. Minä en tiedä, miten se tehtiin, mutta se tuskin kävi käden käänteessä.

Tammerkosken vesi ei ole läheskään niin kylmää kuin mitä voisi luulla. Sen sijaan kaikki koskessa käynyt haisee jälkeensä paljon voimakkaammalle kuin mitä luulin. Onneksi en mennyt koskeen haalarit päällä ja onneksi heti kasteen jälkeen pääsee lämmittelemään saunalle.

Illalla minä tärisen kämpillä päälläni kaksi villapaitaa ja päätän Wapunkaatobileiden sijaan kömpiä peiton alle maksamaan univelkoja jo yhdeksän kieppeillä. Wapun rahalliset velat maksetaan sitten toukokuun opintotuesta.

Tietoja Wapun tapahtumista saa Opus Kaksi – läystäkkeestä ja kysymällä. Opus kakkosen saa killasta. Sen tunnistaa oranssista kannesta ja tekstistä "Opus kaksi 2002". Jos et löydä, niin kysy vanhemmilta tieteenharjoittajilta.

Paula Niskasaari

Historiikki valmisteilla



Millaisia muistoja vanhoihin kiltahuoneisiin liittyy?



Monellako Cruisingilla olet ollut seilaamassa, ja monestako niistä sinulla on muistikuvia?

Koneenrakentajakilta täyttää syksyllä 35 vuotta. Juhlavuoden kunniaksi järjestetään muun muassa ulkomaan rankkaexcursio ja perinteikkäät vuosijuhlat. Juhlien yhteydessä julkaistaan myös killan historiikki, jonka kirjoittamiseen sinäkin voit osallistua. Historiikin on tarkoitus koostua jutuista, jotka kertovat killan perinteisten tapahtumien synnystä ja historiasta. Jos sinulla siis on mielessä mukavia muistoja, hauskoja tarinanpätkiä tai loistokkaita valokuvia vuosien varrelta, ota yhteyttä historikkitiimiin (yhteystiedot alla). Pienistäkin muistilokerikosta kaivetuista jutuista voi olla hyötyä suuremman kokonaisuuden muodostamisessa.

Yhteydenottoja odotellen,

Mirva Enroos
mirva.enroos@tut.fi

Anna Kari
anna.kari@tut.fi



Konecup vuodelta 1997.
Muistatko milloin palloa
potkittiin ensimmäisenä
kerran, ja mistä kaikki sai
alkunsa?



Onko
KoRKin
wappuperinteet
tuttuja? Kuva
vuodelta
1989.

KONEOSASTOLTA VALMISTUNEET

21. **Petri Hiilloste**
Kylmätilan konekäyttöisen liukuoven tuotekehitys
22. **Johan Hirn**
Siltanosturin suunnittelu
23. **Kari Jurvanen**
Metalliteollisuuden tapaturma-altteimmat ammatit
24. **Jouni Luostarinen**
Materiaalitoimintojen kehittäminen asiakasohjautuvassa kaivoskonetuotannossa
25. **Tomi Riitahaara**
Havesterinpään syöttötoiminnon kunnonvalvonta
26. **Teemu Yli-Kovero**
Raskaan ajoneuvoakselin elinjaksoanalyysi



Koneenrakitajakilta

the guild of mechanical engineering

TTKK
Korkeakoulunkatu 6
33720 Tampere

Puh: (03) 3115 2101
Fax: (03) 3115 2034

kork@cc.tut.fi

<http://www.koneenrakitajakilta.org>